

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش خودکنترلی بر نشانگان رفتاری برونی سازی شده - مورد مطالعه: دانش آموزان پسر پایه دوم مدارس ابتدایی یزد

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 23، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسن زارعی محمود آبادی - دانشیار گروه روان شناسی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

رویا روشن بخش یزدی - کارشناس ارشد مشاوره، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی یزد، یزد، ایران

لیلا اکرمی - دکترای روان شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، گروه روان شناسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش تعیین اثربخشی آموزش خودکنترلی بر نشانگان رفتاری برونی سازی شده در دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر یزد است. این مطالعه از نوع نیمه آزمایشی بود که در اجرای آن از طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه آماری شامل تمام دانش آموزان پسر پایه دوم مدارس ابتدایی شهرستان یزد بودند که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای ۳۰ نفر دانش آموز انتخاب و به گونه تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. دانش آموزان گروه آزمایش در ۸ جلسه برنامه مداخله آموزش خودکنترلی شرکت کردند و گروه کنترل آموزش دریافت نکردند. از چک لیست مشکلات رفتاری کودکان (Achenbach, ۲۰۰۱) برای جمع آوری اطلاعات و برای تجزیه و تحلیل داده های حاصل از پژوهش، از روش تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شد. نتایج حاکی از این بود که گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل، میزان رفتارهای قانون شکنانه، پرخاشگری و نشانگان رفتاری برونی سازی شده ($p < 0.001$) در آنها کاهش یافته است؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت که آموزش خودکنترلی می تواند به عنوان یک مداخله سودمند در تعدیل نشانگان رفتاری برونی سازی شده باشد و اثر مثبتی بر آن داشته باشد.

کلمات کلیدی:

خودکنترلی، دانش آموز، مقطع ابتدایی، نشانگان رفتاری برونی سازی شده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1478983>

